

การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ
สำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2

วิทยาลัยเทคนิคกันทรารมย์ จังหวัดศรีสะเกษ

The Development of English Speaking Skills Using Role Play
Activities for Vocational Certificate 2 Students at Kanthararom
Technical College Sisaket Province

สุปัญญา สิมณี¹, เจริญวิษณุ สมพงษ์ธรรม² และ ลลิตธร กิจธิการกุล³

Supanya Simanee, Charoenwit Sompongtham and Lalintorn Kitjaticarnkul

¹⁻³มหาวิทยาลัยราชธานี

¹⁻³Ratchathani University

Email: supanyasimanee@gmail.com¹

Received : December 25, 2024; Revised : February 14, 2025; Accepted : February 16, 2025

บทคัดย่อ

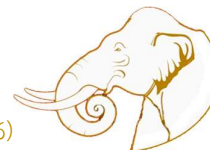
บทความนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อ 1) ศึกษาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคนิคกันทรารมย์ ปีการศึกษา 2564 จำนวน 25 คน โดยใช้การสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ จำนวน 5 แผน 2) แบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ชนิดแบบจำลองสถานการณ์ จำนวน 5 ข้อ และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ จำนวน 15 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่า (t-test) แบบไม่อิสระ ผลการวิจัยพบว่า

1) ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ เท่ากับ 81.20/81.53 เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

2) ทักษะการพูดภาษาอังกฤษจากการจัดการเรียนรู้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้อยู่ในระดับมากที่สุด โดยเฉพาะในด้านบรรยากาศการเรียนที่สนุกสนานและการพัฒนาความมั่นใจในการพูด

ผลจากการวิจัยชี้ให้เห็นว่าการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติช่วยพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งยังช่วยสร้างความสนใจและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษของ

นักเรียน การวิจัยครั้งนี้เสนอแนะให้มีการนำกิจกรรมบทบาทสมมติไปใช้ในวิชาอื่น ๆ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ในบริบทที่หลากหลายและมีความเชื่อมโยงกับชีวิตประจำวันของนักเรียนมากยิ่งขึ้น

คำสำคัญ: กิจกรรมบทบาทสมมติ; ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ; นักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2

Abstract

The objectives of this research were 1) to study the efficiency of the learning management plan using role-playing activities for Vocational Certificate 2 according to the criterion 80/80, 2) to compare English speaking skills before and after learning, and 3) to study students satisfaction with learning management using role-playing activities. The sample used in this research included Vocational Certificate 2 students at Kanthararom Technical College and Vocational Certificate 2 students 25, using cluster random sampling. There were five research tools: 1) Learning management plans using role-play activities for Vocational Certificate 2 Student for five plans. 2) English speaking skills test of Situation simulation type 5 Situation simulation. 3) The satisfaction questionnaire with learning has 15 items. The statistics included mean, standard deviation, and (t-test) dependent samples.

The research results were as follows:

1. The efficiency of the learning management plans using role-play activities. It had an efficiency of 81.20/81.53, meeting the specified criteria.

2. English speaking skills after learning were higher than before, with statistical significance at the .05 level.

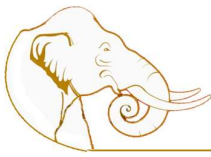
3. Students' satisfaction with learning management was at the highest level. particularly in terms of the enjoyable learning atmosphere and the development of their confidence in speaking.

The research findings indicate that the use of role-playing activities effectively enhances the English-speaking skills of vocational certificate students. Additionally, these activities foster students' interest and confidence in using English. This study suggests integrating role-playing activities into other subjects to promote learning in diverse contexts that are more closely connected to students' everyday lives.

Keywords: Role play activities; English speaking skills; Vocational Certificate 2 students

บทนำ

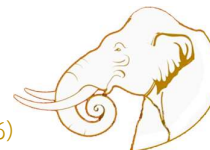
ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารระหว่างคนในชาติต่าง ๆ เป็นการแลกเปลี่ยนทางประเพณี และวัฒนธรรมของแต่ละชนชาติที่แตกต่างกัน เพื่อสร้างความเข้าใจ และสัมพันธ์ภาพอันดีงาม

โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสร้างเสริมสมรรถนะและทักษะการใช้ภาษาอังกฤษทั้งด้านการฟัง พูด อ่าน เขียน ให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและใช้เป็นเครื่องมือในการหาความรู้เพื่อการพัฒนาตน อันจะนำไปสู่การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ รวมทั้งการจัดการเรียนภาษาต่างประเทศนั้น ทักษะการพูดเป็นทักษะหนึ่งที่สำคัญในโลกยุคปัจจุบัน เพราะเป็นการติดต่อสื่อสารระหว่างมนุษย์ด้วยการใช้เสียง ภาษา และท่าทางเพื่อถ่ายทอดความรู้สึก ความคิด และความเข้าใจจากผู้พูดไปสู่ผู้ฟัง เป็นกระบวนการที่ไม่ได้ถูกกำหนดไว้ตายตัว (แสงระวี ตอนแก้วบัว, 2558) การสอนภาษาต่างประเทศนั้น ทักษะการพูดนับได้ว่าเป็นทักษะที่สำคัญจำเป็นมากเนื่องจากเป็นทักษะเบื้องต้นที่ใช้ในการสื่อสาร การพูดเป็นวิธีการสื่อสารชนิดหนึ่งของทักษะการสื่อสาร (Expressive Skill) ซึ่งสามารถฝึกหัดให้มีประสิทธิภาพได้ โดยผู้พูดสามารถส่งรหัสของสาร (Encode) โดยใช้ภาษาถ้อยคำ และภาษาท่าทางเป็นสื่อส่งสารให้ผู้ฟังสามารถถอดรหัส (Decode) จนเข้าใจความหมายของสาร (Message) ได้ (สมิตรา อังวัฒนกุล, 2560)

เด็กไทยจะได้รับการจัดการเรียนภาษาอังกฤษมาเป็นเวลานาน แต่ไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้อย่างถูกต้อง สาเหตุอาจจะเป็นเพราะการจัดการเรียนที่ผิดวิธีคือ เน้นการสอนโครงสร้าง กฎเกณฑ์ทางภาษามากกว่าการสอนใช้ภาษาในการสื่อสาร อุปสรรคในการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษที่สำคัญอย่างหนึ่ง จากการสังเกตการณ์นักเรียนห้องเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคกันทรารมย์ จังหวัดศรีสะเกษ พบว่านักเรียนส่วนใหญ่ขาดความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ เนื่องจากกลัวว่าถ้าพูดออกไปจะไม่ถูกต้อง ไม่ค่อยมีส่วนร่วมในห้องเรียนเท่าที่ควรจึงทำให้เกิดปัญหา เพราะสิ่งที่สำคัญในการเรียนภาษาอังกฤษคือการพูด ซึ่งเป็นทักษะที่มีความสำคัญอย่างมาก นอกจากขาดความมั่นใจแล้วยังพบว่าจากการจัดการเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในเกณฑ์ต่ำกว่ามาตรฐานที่ทางวิทยาลัยกำหนดซึ่งในสาระภาษาเพื่อการสื่อสาร จากปัญหาที่พบดังกล่าว การจัดกิจกรรมการเรียนเพื่อพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียนมีกิจกรรมที่น่าสนใจคือกิจกรรมบทบาทสมมติ (Role Playing Activities) เป็นกิจกรรมที่สามารถนำไปใช้ในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน เพราะเป็นกิจกรรมฝึกทักษะการพูดที่สนุก เป็นทักษะที่เน้นการพัฒนาความคล่องในการใช้ภาษา ช่วยให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียน ทำให้นักเรียนกล้าแสดงความรู้สึก นอกจากนี้ยังเป็นกระบวนการที่ผู้สอนใช้ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยการให้ผู้เรียนสวมบทบาทในสถานการณ์ซึ่งมีความใกล้เคียงกับความเป็นจริง (Ladousse, 1997) นอกจากนี้ยังเป็นกระบวนการที่ผู้สอนใช้ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยการให้ผู้เรียนสวมบทบาทในสถานการณ์ซึ่งมีความใกล้เคียงกับความเป็นจริง และแสดงออกมาตามความรู้สึกนึกคิดของตนพบว่า เป็นข้อมูลในการอธิบายเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ (ทิศนา แคมมณี, 2554)

จากสภาพปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงศึกษาการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 โดยศึกษาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของนักเรียน ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 เปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยใช้การจัดกิจกรรมบทบาทสมมติระหว่างก่อนเรียน

และหลังเรียน และศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน

บทความวิจัยนี้นำเสนอการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 เพื่อสร้างโอกาสให้นักเรียนได้พูดแสดงออก การสร้างบรรยากาศ วิธีการสอนที่เหมาะสมจะทำให้ผู้เรียนได้ฝึกพูดภาษาอังกฤษเกิดทัศนคติที่ดีต่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

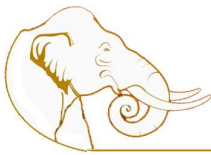
วัตถุประสงค์การวิจัย

7. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
8. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 โดยใช้การจัดการกิจกรรมบทบาทสมมติ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน
9. เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2

การทบทวนวรรณกรรม

ผู้วิจัยได้ศึกษาเกี่ยวกับหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพพุทธศักราช 2562 เพื่อศึกษากระบวนการเรียนรู้กลุ่มวิชาภาษาอังกฤษในหลักสูตร และการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ ญัฐวุฒิ กิจรุ่งเรือง และคณะ (2545) ให้ความหมายว่า แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึงการเตรียมการจัดการเรียนรู้ล่วงหน้าอย่างเป็นระบบและเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อใช้เป็นแนวทางในการดำเนินการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาใด ๆ เพื่อให้บรรลุมุ่งหมายที่หลักสูตรกำหนดไว้ เอกกรินทร์ สัมहाศาล (2558) ให้ความหมายว่า แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง เครื่องมือหรือแนวทางที่ใช้ในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับผู้เรียนตามที่ได้กำหนดไว้ในสาระการเรียนรู้ของแต่ละกลุ่ม เป็นการวางแผนการสอนตามบทเรียนและประสบการณ์การเรียนรู้ที่เกิดขึ้นในแต่ละวันหรือรายสัปดาห์ และทศนา ขมมณี (2563) แผนการจัดการเรียนรู้ ให้ความหมายว่า การวางแผนการสอนที่ผู้สอนเตรียมล่วงหน้าเพื่อให้เหมาะสมกับผู้เรียน สภาพแวดล้อม และทรัพยากรที่มีอยู่ เพื่อช่วยให้การจัดการเรียนการสอนสามารถบรรลุจุดมุ่งหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ เน้นไปที่การเตรียมความพร้อมล่วงหน้าเพื่อให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างเป็นระบบและมีคุณภาพ รวมทั้งแนวคิดเกี่ยวกับทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เตือนใจ เฉลิมกิจ (2545) ให้ความหมายว่า การพูดเป็นทักษะที่ฉลาดและยาก เนื่องจากผู้เรียนต้องมีความรู้ที่ดีในองค์ประกอบต่าง ๆ ของภาษา เพื่อให้สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ต้องมีคำศัพท์ที่ถูกต้องและเหมาะสม การออกเสียงที่ชัดเจนและถูกต้อง โครงสร้างทางไวยากรณ์ที่ถูกต้อง ดังนั้น เรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษไม่เพียงแค่วิธีการใช้คำและประโยคอย่างถูกต้อง แต่ยังเกี่ยวข้องกับการเข้าใจความหมายของภาษาและวัตถุประสงค์ของการสื่อสารด้วย

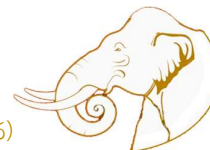
ผู้วิจัยได้ศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทบาทสมมติ โดยหลักการและขั้นตอนของการนำบทบาทสมมติไปใช้ในการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทบาทสมมติ บุญชม ศรีสะอาด (2560) ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับหลักการในการสอนโดยการแสดงบทบาทสมมติไว้ ได้แก่ 1) ผู้สอนควรชี้แจงวัตถุประสงค์ของการ

แสดงบทบาทสมมติและสิ่งที่ต้องการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้หรือสังเกตจากการแสดงนั้น ๆ 2) การเตรียมสถานการณ์สอนต้องมีการเตรียมสถานการณ์และอธิบายให้ชัดเจน 3) ควรให้เวลาในช่วงสั้น ๆ สำหรับผู้ที่แสดงบทบาทสมมติได้ประมวลความคิดซักซ้อมและเตรียมการ 4) สร้างบรรยากาศเสรีและปลอดภัย 5) อาจมีการปรับปรุงและแสดงกิจกรรมบางตอนใหม่ 6) หลังจากการแสดงบทบาทสมมติควรมีการอภิปรายถึงพฤติกรรมที่แสดง และประเมินผลการปฏิบัติของผู้เรียน โดยขั้นตอนการนำบทบาทสมมติไปใช้ ได้นำแนวคิดของทิสนา แชมมณี (2554) และ กาญจนา कुमारักษ์ (2558) กล่าวถึงขั้นตอนของการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติไว้ ได้แก่ 1) ขั้นเตรียม 2) ขั้นคัดเลือกตัวแสดง 3) ขั้นสาธิตและดึงความรู้ 4) ขั้นฝึก 5) ขั้นแสดง 6) ขั้นอภิปรายและประเมินผล และสุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2549) กล่าวว่าการจัดการเรียนรู้แบบแสดงบทบาทสมมติ ประกอบด้วย 7 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นเตรียมการ 2) ขั้นเริ่มบทเรียน 3) ขั้นเลือกผู้แสดง 4) ขั้นกำหนดตัวผู้สังเกต 5) ขั้นแสดง การแสดงควรใช้วัสดุอุปกรณ์อย่างคุ้มค่าและหลีกเลี่ยงการใช้เวลาที่ยืดหยุ่นมากเกินไป 6) ขั้นวิเคราะห์และอภิปราย 7) ขั้นแลกเปลี่ยนประสบการณ์

ผลกระทบของกิจกรรมบทบาทสมมติต่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง อมิตา แก้วตา (2566) พบว่ากิจกรรมบทบาทสมมติช่วยพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยนักเรียนมีความมั่นใจในการพูดมากขึ้น และมีผลสัมฤทธิ์ที่ดีขึ้นในแบบทดสอบ Harmer (1992) ยังสนับสนุนว่ากิจกรรมบทบาทสมมติช่วยเสริมสร้างความมั่นใจและพัฒนาทักษะการออกเสียงในสถานการณ์ที่นักเรียนต้องเผชิญในชีวิตจริง Hoke (2004) ได้ทำการวิจัยการแสดงบทบาทสมมติของเด็กที่ถูกจำกัดการเลื้อยคู้ยู่แต่ในห้องเรียน ให้เด็กแสดงบทบาทสมมุติร่วมกับเพื่อน โดยครูเลือกสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับชีวิตประจำวันของเด็ก คือ เรื่องการอยู่ในครอบครัวกับเพื่อนในการแสดงนั้น ครูให้ความเชื่อมั่นกับเด็กให้อิสระในการแสดงออก ผลการวิจัยพบว่าการแสดงบทบาทสมมติช่วยลดพฤติกรรมรุนแรงและความก้าวร้าวของนักเรียนได้ Chaursiya (2012) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติในการพัฒนาทักษะ การพูด สรุปได้ว่ากิจกรรมบทบาทสมมติทำให้ผลสัมฤทธิ์ในการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องตลอดระยะเวลาของการใช้กิจกรรม

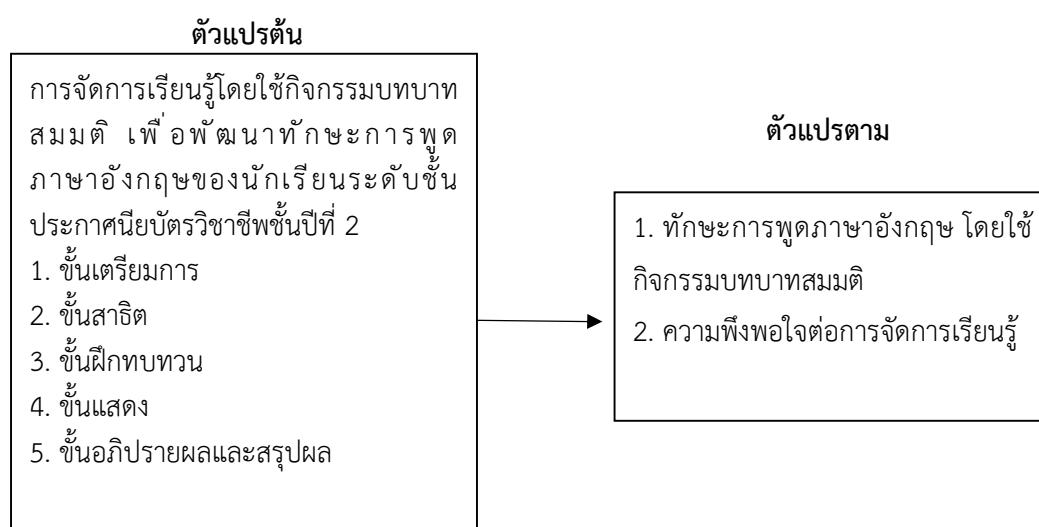
จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สรุปได้ว่าการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเป็นวิธีที่มีประโยชน์มากในการสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียนในหลายด้าน การฝึกใช้ภาษา ผู้เรียนจะได้ฝึกใช้ภาษาที่เรียนมาในสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริง ซึ่งช่วยส่งเสริมการเรียนรู้และความเข้าใจในการใช้ภาษา และสามารถร่วมมือกันในการแก้ไขปัญหา ทำให้พัฒนาทักษะการสื่อสารและการมีปฏิสัมพันธ์ของผู้เรียนได้ดีขึ้น โดยครูผู้สอนมีบทบาทในการประเมินการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนอย่างต่อเนื่อง นักเรียนได้รับกระตือรือร้นในการปรับปรุงและพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของตนเอง ซึ่งทำให้การสื่อสารเป็นไปตามวัตถุประสงค์ และแม้ว่าจะมีการศึกษาเกี่ยวกับผลของกิจกรรมบทบาทสมมติในกลุ่มนักเรียนระดับประถมและมัธยมศึกษา แต่ยังมีงานวิจัยในกลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษาจำนวนน้อย ซึ่งมีความต้องการเฉพาะในด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อวิชาชีพ ผู้วิจัยจึงได้ทำการวิจัยเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ผ่านขั้นตอนต่าง ๆ ที่ผู้สอนประยุกต์ใช้ตามความเหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน โดยมีทั้งหมด 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นเตรียมการ 2) ขั้นสาธิต 3) ขั้นฝึกและทบทวน

4) ขึ้นแสดง และ 5) ขึ้นอภิปรายผลและสรุปผล โดยหวังว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการนี้จะช่วยให้พัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ได้ดียิ่งขึ้นและเข้าใจถึงประโยชน์ของการสื่อสารในภาษาที่สอง สามารถนำไปใช้สื่อสารในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม

กรอบแนวคิดการวิจัย

งานวิจัยนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ผู้วิจัยกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยตามแนวคิด/ทฤษฎีของ ทิศนา ขัมมณี และ กาญจนา คุณารักษ์ (ทิศนา ขัมมณี, 2554 และ กาญจนา คุณารักษ์, 2558) โดยมี 5 ขั้นตอน ได้แก่ ขึ้นเตรียมการ ขึ้นสาธิต ขึ้นฝึกทบทวน ขึ้นแสดง ขึ้นอภิปรายผลและสรุปผล ซึ่งส่งผลต่อทักษะการพูดภาษาอังกฤษ และความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ โดยมีรายละเอียดดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

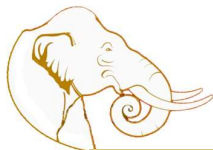
งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณ พื้นที่วิจัย คือ วิทยาลัยเทคนิคกันทรารมย์ อำเภอกันทรารมย์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

ประชากร คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคนิคกันทรารมย์ อำเภอกันทรารมย์ จังหวัดศรีสะเกษ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 445 คน จำนวน 17 ห้องเรียน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาพาณิชยการ แผนกวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคนิคกันทรารมย์ อำเภอกันทรารมย์ จังหวัดศรีสะเกษ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 ห้องที่ 1 จำนวน 25 คน จากจำนวน 17 ห้องเรียน จำนวน 445 คน ซึ่งดำเนินการจากการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster random sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ มีเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 3 ประเภท ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 จำนวน 5 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 10 ชั่วโมง และตรวจสอบคุณภาพเครื่องด้วยการสร้างแบบประเมินคุณภาพและความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทักษะการพูดสำหรับผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน

2. แบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยให้นักเรียนจับคู่กันตามความสนใจเพื่อจะสุ่มสถานการณ์ที่ครูกำหนดไว้ มีสถานการณ์ทั้งหมด 5 สถานการณ์ นักเรียนจะต้องเลือก 3 สถานการณ์จากการจับสลาก เมื่อได้สถานการณ์แล้ว นักเรียนจะได้รับข้อมูลเกี่ยวกับบทบาทที่ต้องแสดงในแต่ละสถานการณ์ และนำแบบทดสอบมาหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน (ชุดเดิม) เพื่อพิจารณาตรวจสอบความถูกต้อง เหมาะสม และความสอดคล้อง

3. แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 นำแบบสอบถามความพึงพอใจเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาและเสนอผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน (ชุดเดิม) เพื่อพิจารณาตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับประเด็นที่ต้องการประเมิน IOC (Index of Item Objective Congruence) มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.50 ขึ้นไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยทำการทดสอบก่อนเรียน โดยใช้แบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) เพื่อประเมินความรู้พื้นฐานของผู้เรียน ก่อนเข้าเรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ จัดการเรียนการสอนโดยใช้ แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ จำนวน 5 แผน และในระหว่างการสอนมีการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยใช้แบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษเป็นระยะหลังการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ ทั้ง 5 แผน รวม 5 ครั้ง เมื่อสิ้นสุดการทดลองแล้วผู้วิจัยทำการทดสอบหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบหลังเรียน (Post-test) เพื่อหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูด ภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ และสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ ในระหว่างเดือนมิถุนายน ถึง เดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2564

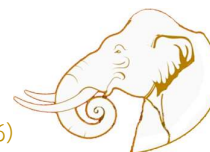
การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้ข้อมูลจากการศึกษาค้นคว้าดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

1. วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ตามเกณฑ์ 80/80 โดยใช้สูตร E_1/E_2
2. วิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการทดสอบค่าที (t-test) แบบ dependent
3. วิเคราะห์ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ผลการวิจัย

วัตถุประสงค์ที่ 1.การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ตามเกณฑ์ 80/80 ผลการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยจากการทดสอบย่อยในแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 5 แผน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 81.20 คิดเป็นร้อยละ 81.20 และค่าเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดทักษะการ

พูดภาษาอังกฤษ หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 48.92 คิดเป็นร้อยละ 81.53 ของคะแนนเต็ม ประสิทธิภาพของแผนจัดการเรียนรู้พัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ มีประสิทธิภาพ 81.20/81.53 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 วิเคราะห์ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้พัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ตามเกณฑ์ 80/80

ผลการเรียน	N	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	ร้อยละของคะแนนเฉลี่ย
ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E ₁)	25	100	81.20	5.83	81.20
ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E ₂)	25	60	48.92	4.73	81.53
ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้พัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 (E ₁ /E ₂) เท่ากับ 81.20/81.53					

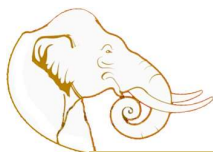
วัตถุประสงค์ที่ 2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า ทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 30.68 คะแนน และ 48.92 คะแนน ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียน พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 วิเคราะห์ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2

ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ (คะแนนเต็ม)	n	$\bar{X}$	S.D.			t	p
ก่อนเรียน (60 คะแนน)	25	30.68	3.45	18.24	3.33	27.39*	0.0000
หลังเรียน (60 คะแนน)	25	48.92	4.76				

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วัตถุประสงค์ที่ 3. ความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติสำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.65, S.D. = 0.44) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ บรรยายการจติกิจกรรมในห้องเรียนมีความสุข สนุกสนาน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 5.00, S.D. = 0.00) รองลงมา คือ บทบาทสมมติช่วยสร้างความมั่นใจให้นักเรียนใช้ภาษาอังกฤษได้มากขึ้น อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.94,

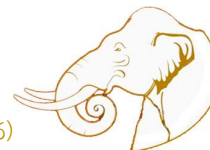
S.D.=0.24) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ เนื้อหาบทบาทสมมติมีความยากง่ายเหมาะสมกับนักเรียน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ =4.35, S.D.= 0.70) ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรม บทบาทสมมติ ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2

ที่	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1	เนื้อหาบทบาทสมมติมีความน่าสนใจ	4.47	0.51	มาก
2	เนื้อหาบทบาทสมมติมีความยากง่ายเหมาะสมกับนักเรียน	4.35	0.70	มาก
3	นักเรียนเข้าใจรูปแบบภาษา/คำศัพท์ได้ดี	4.67	0.61	มากที่สุด
4	นักเรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้จริง	4.83	0.38	มากที่สุด
5	นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น	4.77	0.50	มากที่สุด
6	กิจกรรมบทบาทสมมติตรงตามความสนใจและต้องการของนักเรียน	4.90	0.31	มากที่สุด
7	กิจกรรมบทบาทสมมติช่วยพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนได้ดี	4.47	0.51	มาก
8	บทบาทสมมติช่วยให้นักเรียนสนใจในการเรียนมากขึ้น	4.73	0.45	มากที่สุด
9	บทบาทสมมติช่วยสร้างความมั่นใจให้นักเรียนใช้ภาษาอังกฤษได้มากขึ้น	4.94	0.24	มากที่สุด
10	กิจกรรมการเรียนการสอนเหมาะสมกับเวลา	4.52	0.62	มากที่สุด
11	สื่อการสอนมีความเหมาะสมกับเนื้อหา	4.64	0.49	มากที่สุด
12	สื่อการสอนช่วยให้นักเรียนเข้าใจในบทเรียนได้ง่ายขึ้น	3.88	0.48	มาก
13	บรรยากาศการจัดกิจกรรมในห้องเรียนมีความสนุกสนาน	5.00	0.00	มากที่สุด
14	ครูผู้สอนเป็นกันเองกับนักเรียน	4.90	0.31	มากที่สุด
15	ครูใช้วิธีการประเมินผลการเรียนที่เป็นธรรมและเหมาะสม	4.73	0.45	มากที่สุด
รวม		4.65	0.44	มากที่สุด

อภิปรายผลการวิจัย

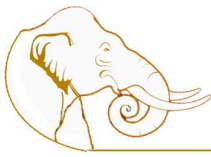
ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 1 พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 มีประสิทธิภาพ 81.20/81.53 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ แสดงให้เห็นว่าแผนการจัดการเรียนรู้ดังกล่าวเหมาะสมและสามารถนำไปใช้พัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ นักเรียนได้คะแนนจากการทำแบบทดสอบย่อย ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ ทั้ง 5 แผน คิดเป็นร้อยละ 81.20 และคะแนนจากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน คิดเป็นร้อยละ 81.53 แสดงว่าแผนการจัดการเรียนรู้ ใช้กิจกรรมบทบาทสมมติสำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์และเป็นไปตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งใจไว้ เพราะมีกระบวนการจัดการโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ โดยครูผู้สอนจะมีการเตรียมเนื้อหาที่เหมาะสมกับนักเรียน และกิจกรรมที่นักเรียนสนใจโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในการลงมือทำกิจกรรม ซึ่งสอดคล้องกับวิจัยของ จตุพล นามนาย (2562) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของนักเรียนชั้น

มัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาล 6 ผลการวิจัยพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.27/93.34 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ช่วยเพิ่มทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ และประสิทธิภาพของแผนการเรียนรู้นี้อาจมาจากการออกแบบที่ให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในสถานการณ์จำลองโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 2 พบว่า จากการทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 พบว่า นักเรียนมีคะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่ากิจกรรมบทบาทสมมติช่วยพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนได้อย่างชัดเจน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ผู้ศึกษาตั้งไว้ จากการจัดการเรียนรู้ โดยคะแนนก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย 30.67 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 48.92 ซึ่งคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 18.25 เนื่องมาจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติที่นำมาใช้มีความยากง่ายที่เหมาะสมกับนักเรียน และมีการเตรียมความพร้อมในการใช้ภาษาให้แก่นักเรียนทั้งทางด้านคำศัพท์ การออกเสียงและวิธีการใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ทำให้นักเรียนเกิดความมั่นใจและให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับ Harmer (1992) ที่ได้กล่าวว่าขั้นตอนการสอน ครูผู้สอนควรแนะนำและให้ความรู้เกี่ยวกับภาษาให้นักเรียนเข้าใจความหมายวิธีการใช้ในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งการฝึกออกเสียง การฝึกใช้คำศัพท์ในแต่ละสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ทั้งนี้จากการจัดกิจกรรมที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากการจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงทุกขั้นตอนในการใช้ภาษาในสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับชีวิตจริงที่นักเรียนพบเจอในชีวิตประจำวัน ทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และพัฒนาทักษะความสามารถด้านการพูดอย่างสนุกสนาน สอดคล้องกับกาญจนา คุณารักษ์ (2558) อังถึง (Joyce & Weil, 2001) กล่าวถึงบทบาทสมมติไว้ว่าเป็นกิจกรรมสนับสนุนการเรียนรู้ที่เป็นการแสดงที่สวมบทบาทเสมือนชีวิตจริง จะเป็นตัวอย่างให้นักเรียนเข้าใจบทบาทของชีวิตจริงและนักเรียนสามารถแสดงการตอบสนองทางอารมณ์และพฤติกรรมและยังเป็นปัจจัยที่สำคัญในการพัฒนาทักษะการพูดอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ ผลคะแนนที่สูงขึ้นยังอาจเกิดจากการทำแบบฝึกไปตามลำดับขั้นตอนความง่ายไปยากจะเป็นสิ่งที่ช่วยให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางการเรียนรู้ในเนื้อหาวิชาได้ดียิ่งขึ้น และสอดคล้องกับอมิตา แก้วตา (2566) ได้วิจัยเรื่อง การส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการแสดง บทบาทสมมติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขานุกวิทยา จังหวัดกำแพงเพชร พบว่าทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งกิจกรรมบทบาทสมมติเป็นรูปแบบที่กำหนดสถานการณ์ให้ในงานวิจัยนี้ได้กำหนดบทบาทสมมติในหัวข้อที่เป็นสถานการณ์จริงที่นักเรียนพบเจอในชีวิตประจำวันทำให้นักเรียนเข้าใจบทบาทของชีวิตจริงและมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่ดีขึ้น และการพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียนอาจเป็นผลมาจากการให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนในบริบทที่คล้ายคลึงกับสถานการณ์จริง ทำให้นักเรียนเกิดความมั่นใจและกล้าแสดงออกมากขึ้นความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้

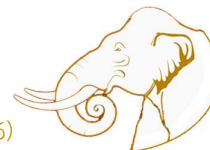
ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 3 พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ รวมอยู่ในระดับมากที่สุด ผู้วิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยจากแบบสอบถามความพึงพอใจ จำนวน 15 ข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ บรรยากาศการจัดกิจกรรมในห้องเรียนมีความสนุกสนาน อยู่ในระดับมากที่สุดคือ ($\bar{X}$ = 5.00, S.D. = 0.00) เนื่องจากนักเรียนชอบบรรยากาศในห้องเรียนและการจัดกิจกรรมการเรียนที่สนุกสนาน ทำให้นักเรียนรู้สึกผ่อนคลาย สบายใจ ไม่เคร่งเครียด รองลงมา คือ บทบาทสมมติช่วยสร้างความมั่นใจให้นักเรียนใช้

ภาษาอังกฤษได้มากขึ้น อยู่ในระดับมากที่สุด โดยนักเรียนมีความพึงพอใจที่กิจกรรมช่วยส่งเสริมความรู้ความเข้าใจ เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริงเป็นการส่งเสริมความมั่นใจและการกล้าแสดงออก ช่วยกระตุ้นความสนใจของนักเรียนให้มีความอยากรู้อยากเรียน สอดคล้องกับแนวคิดของ Richards (2008) ที่กล่าวว่า การใช้สถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ ในชีวิตประจำวันจะมีส่วนอย่างมากในการส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความสนใจในการใช้ภาษาและส่งผลให้เกิดการเรียนรู้ภาษาได้ดียิ่งขึ้นอีก และสอดคล้องกับแนวคิดของ Littlewood (1981) และ Ments (1989) กล่าวถึงลักษณะสำคัญของบทบาทสมมติที่ สนับสนุนไว้ว่า หากผู้เรียนได้สมมติตัวเองในสถานการณ์ที่ใกล้เคียงชีวิตจริงที่อาจจะเกิดขึ้นนอกห้องเรียนหรืออาจจะ เป็นสถานการณ์ทั่ว ๆ ไปที่พบเจอในชีวิตประจำวัน จะส่งผลให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการทำกิจกรรมที่มากขึ้น สอดคล้องกับสมฤดี คำภาชี (2564) ได้วิจัยเรื่อง ผลของการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติที่มีต่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจในด้านเนื้อหาสาระ อยู่ในระดับมากที่สุด บทบาทสมมติเป็นเนื้อหาที่มีความง่ายเหมาะสมกับระดับของนักเรียน มีเนื้อหาที่นักเรียนพบเจอได้ในชีวิตประจำวันและในการทำงาน เป็นกิจกรรมที่ดีช่วยให้นักเรียนพูดภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น และความพึงพอใจของนักเรียนอาจมาจากการที่กิจกรรมบทบาทสมมติช่วยให้ผู้เรียนรู้สึกมีอิสระและสนุกสนาน ทำให้นักเรียนสามารถเรียนรู้และพัฒนาทักษะได้โดยไม่รู้สึกกดดันหรือกลัวความผิดพลาด

องค์ความรู้ที่ได้รับจากการวิจัย

จากการวิจัยทำให้เกิดองค์ความรู้เกี่ยวกับการจัดเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติที่นำมาใช้ครูต้องมีการเตรียมตัวและออกแบบบทบาทสมมติที่มีความง่ายเหมาะสมกับนักเรียนในช่วงวัยของระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพซึ่งมีความต้องการในการเรียนที่มีลักษณะเฉพาะเน้นทางด้านวิชาชีพ และมีการเตรียมความพร้อมในการใช้ภาษาให้แก่เด็กนักเรียนทั้งทางด้านคำศัพท์ การออกเสียงและวิธีการใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ จะทำให้นักเรียนเกิดความมั่นใจและให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี รวมทั้งสิ่งสำคัญการสร้างบรรยากาศในห้องเรียนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สนุกสนานเป็นกันเองไม่จำกัดด้วยขั้นตอนการปฏิบัติกิจกรรม โดยครูผู้สอนไม่ต้องระบุขั้นตอนให้นักเรียนปฏิบัติแต่เป็นการชวนพูดคุยชวนคิดแล้วแบ่งด้วยขั้นตอนการปฏิบัติกิจกรรม ปรับเปลี่ยนได้ตลอดเวลาตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ปล่อยไปตามความรู้สึกให้ความคิดอิสระแก่นักเรียน เน้นการทำให้เด็กนักเรียนรู้สึกผ่อนคลาย สบายใจ ไม่เคร่งเครียด ส่งผลให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นและใส่ใจในการเรียนรู้มากยิ่งขึ้น และออกแบบบทบาทสมมติจากสถานการณ์ที่นักเรียนได้พบเจอบ่อยครั้ง และใช้กิจกรรมบทบาทสมมติในการสอนอย่างสม่ำเสมอจะช่วยกระตุ้นความสนใจของนักเรียนให้มีความอยากรู้อยากเรียน ช่วยสร้างความมั่นใจให้นักเรียนใช้ภาษาอังกฤษได้มากขึ้น โดยนักเรียนมีความพึงพอใจที่กิจกรรมช่วยส่งเสริมความรู้ความเข้าใจ เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญให้ได้ปฏิบัติจริงเป็นการส่งเสริมความมั่นใจและการกล้าแสดงออก ได้ฝึกทำงานเป็นกลุ่มเกิดความสามัคคีในหมู่คณะ ครูผู้สอนได้จัดกิจกรรมให้เกิดความสนุกสนาน น่าสนใจ นักเรียนจึงไม่เบื่อหน่ายที่จะเรียน และได้ฝึกฝนและพัฒนา

ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ และการทำงานร่วมกับผู้อื่น ทำให้นักเรียนพูดภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น และทำให้นักเรียนนำความรู้ไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน

สรุปผลการวิจัย

การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สรุปผลได้ ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 มีประสิทธิภาพ 81.20/81.53 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

2. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยเรียงค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ บรรยายภาคการจัดกิจกรรมในห้องเรียนมีความสนุกสนาน อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ บทบาทสมมติช่วยสร้างความมั่นใจให้นักเรียนใช้ภาษาอังกฤษได้มากขึ้น อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ เนื้อหาบทบาทสมมติมีความยากง่ายเหมาะสมกับนักเรียน อยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. สถานศึกษา ควรเพิ่มเวลาในการฝึกกิจกรรมบทบาทสมมติ การเพิ่มเวลาในการฝึกกิจกรรมบทบาทสมมติจะช่วยให้นักเรียนมีเวลาและโอกาสมากขึ้นในการฝึกฝนทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ซึ่งจะเพิ่มความคล่องแคล่วและความถูกต้องในการใช้ภาษาอังกฤษของพวกเขา

2. ครูผู้สอน

2.1 ครูผู้สอนควรสอนเสริมและฝึกให้นักเรียนที่เรียนอ่อนมาก่อนการทำกิจกรรมบทบาทสมมติการสอนเสริมและฝึกที่เน้นไปที่นักเรียนที่เรียนอ่อนมากจะช่วยให้พวกเขามีพื้นฐานที่แข็งแรงก่อนที่จะมีการฝึกทักษะที่ต้องการใช้ในกิจกรรมบทบาทสมมติ

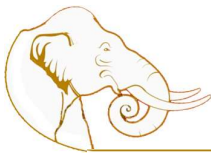
2.2 ครูผู้สอนควรนำเทคนิคการจัดกิจกรรมบทบาทสมมติไปใช้กับระดับชั้นและกลุ่มสาระอื่น ๆ

2.3 ควรเลือกเนื้อหาที่ใกล้เคียงกับการใช้ชีวิตประจำวันเพื่อให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติใช้ภาษาในสถานการณ์จริงนอกสถานที่ได้มากที่สุดเท่าที่เป็นไปได้ นอกจากนี้ควรส่งเสริมให้นักเรียนมีการฝึกปฏิบัติในสถานการณ์จริงเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษได้มากขึ้น โดยที่นักเรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารกับผู้คนในชีวิตประจำวันได้จริง ๆ

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาเทคนิคการจัดกิจกรรมบทบาทสมมติเพิ่มเติมเพื่อให้นักเรียนมีทักษะการพูดให้เป็นธรรมชาติมากยิ่งขึ้น

2. ควรศึกษาเทคนิคการจัดกิจกรรมบทบาทสมมติเพิ่มเติมเพื่อให้มีการจัดการเรียนสอนที่

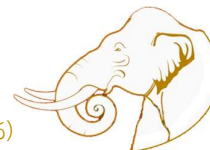

หลากหลายสอดคล้องกับปัจจุบัน

3. การวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาการดำเนินการวิจัยในทักษะอื่น เช่น ทักษะการอ่านและการเขียน โดยการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติที่นักเรียนสามารถเขียนบทเอง โดยเชื่อมโยงความรู้ที่ได้จากทักษะการอ่านและการเขียน

เอกสารอ้างอิง

- กาญจนา คุณารักษ์. (2558). *การออกแบบการเรียนการสอน*. โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตนครปฐม พระราชวังสนามจันทร์.
- จตุพล นามนาย. (2562). *การพัฒนาทักษะการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรม บทบาทสมมติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาล 6 นครเชียงราย. สาขาวิชา หลักสูตรและการสอน. มหาวิทยาลัยพะเยา.*
- ณัฐวุฒิ กิจรุ่งเรือง และคณะ. (2545). *ผู้เรียนเป็นสำคัญและการเขียนแผนจัดการเรียนรู้ของครูมืออาชีพตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน. เยลโล่การพิมพ์*
- เตือนใจ เฉลิมกิจ. (2545). *เกมภาษาอังกฤษสำหรับเด็ก. หน้าต่างสู่โลกกว้าง.*
- ทศนา แหมมณี. (2554). *ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. (พิมพ์ครั้งที่14). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- ทศนา แหมมณี. (2554). *รูปแบบการเรียนการสอนทางเลือกที่หลากหลาย. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- ทศนา แหมมณี. (2563). *ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มี ประสิทธิภาพ (พิมพ์ครั้งที่ 24). สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). *การวิจัยเบื้องต้น. สุวีริยาสาส์น.*
- ปาริชาติ เตชะ. (2553). *การพัฒนาทักษะการฟังพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5โดยใช้บทบาทสมมติ. [การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่]. CMU Intellectual Repository. <http://cmuir.cmu.ac.th/handle/6653943832/12856>*
- นุชจรี ภูเงิน. (2556). *การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาทสมมติ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 สาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ โรงเรียนกรุงเทพการบัญชีวิทยาลัย. งานวิจัยกลุ่มการเรียนการสอน, โรงเรียนกรุงเทพการบัญชีวิทยาลัย.*
- สมฤดี คำภาชี. (2564). *ผลของการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติที่มีต่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1. [การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร]. SURIC Silpakorn University <http://ithesis-ir.su.ac.th/dspace/bitstream/123456789/3807/1/60254316.pdf>*
- สำนักมาตรฐานการอาชีวศึกษาและวิชาชีพ. *หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562.ประเภทวิชาพาณิชยกรรม. <https://bsq.vec.go.th/Portals/9/Course/20/2562.pdf>.*
- สมิตรา อังวัฒนกุล. (2560). *วิธีการสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. (2549). *การเขียนแผนจัดการเรียนรู้ที่เน้นการคิด (พิมพ์ครั้งที่ 2). โรงพิมพ์ภาพพิมพ์.*
- แสงระวี ดอนแก้วบัว. (2558). *ภาษาศาสตร์สำหรับครูสอนภาษาอังกฤษ.กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่ง*

- จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2550). *หลักการสอน* (ฉบับปรับปรุง). (พิมพ์ครั้งที่ 4). โอเดียนสโตร์.
- อมิตา แก้วตา. (2566). การส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการแสดง บทบาทสมมติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขานวิทยา จังหวัดกำแพงเพชร [การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยนเรศวร]. NU Intellectual Repository.
<https://nuir.lib.nu.ac.th/dspace/bitstream/123456789/5948/3/AmitaKaewta.pdf>.
- เอกรินทร์ สี่มหาศาล. (2545). *กระบวนการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา : แนวคิดสู่ปฏิบัติ*. บุ๊คพอยท์
- Chauriya, B. (2012). *Effectiveness of Role Play Technique in Teaching Dialogue*. Faculty of Education Tribhuvan University Kirtipur, Kathmandu.
- Harmer, (1992). *The practice of English language teaching*. New edition. NewYork: Longman.
- Hoke, Priscilla Ann. (2004) . *Tapestries of Nurturance in Children’s Role Play: A Case Study of Children’s Expressions of Nurturing in a Preschool Classrom* Dissertation Abstracts International. 65(04): 1234-A; October, 2004.
- Ladousse, G. P. (1997). *Role Play*. Oxford: Oxford University Press.
- Littlewood, W. (1981). *Communicative Language Teaching*:. Cambridge University Press.
- Ments, Morry V. (1989). *The effective use of role-play: a handbook for teachers and trainers* (Revised, Subsequent ed.). New York: Nichols Pub Co.
- Richards, J.C. (2008). *Teaching Listening and Speaking From Theory to Practice*. Cambridge University.